

Pohoda v podzámčí

Střední německý špic nové barvy Cora
Věčná legenda, BOB, nejlepší fena výstavy

ICH malý černý špic Ballad
of Esher Lukato Gold byla
vystavována ve třídě čestné

Klubová výstava špiců 2006

Stále více chovatelských klubů se snaží vybírat si pro své výstavy atraktivní prostředí. Je to určitě dobře: vždyť taková klubová výstava není jen významnou chovatelskou, ale i společenskou událostí, navíc nezdědka vyhledávaná i hosty z ciziny.

Právě ti asi nejvíce uvítali místo konání letošní klubové výstavy špiců, jímž byl areál restaurace Nová Myslivna v zámeckém parku těsně pod Konopištěm. Když je hezké počasí, skýtá tamní upravený travnatý areál s dostatečným zázemím v podobě restaurace téměř ideální podmínky. A na zámek je to, co by kamenem dohodil, takže čekání na posouzení je možno si zpestřit prohlídkou jednoho z nejnavštěvovanějších českých památkových objektů.

Špicové, jejich majitelé a příznivci tentokrát štěstí měli, slunné počasí babího léta dovolilo optimálně vyniknout pestrosti jejich barev a lesku jejich srsti, aniž by při tom ve svých hustých kožíšcích trpěli vedrem. Ale povedenou výstavu nedělá jen prostředí a počasí. Neméně důležitý je schopný organizační tým - a ten jsou chovatelé špiců schopni sestavit. Mají mezi sebou dostatek lidí ochotných podílet se na přípravě a průběhu výstavy, sledovat dodržování časového harmonogramu, všechny problémy promptně řešit - a to zcela dobrovolně a nezištně, někteří

dokonce aniž by sami vystavovali. Za všechny jmenujme alespoň dlouholetou chovatelku špiců a rozhodčí paní Pavlíkovou, která přijela bez psů, celý den bedlivě dohlížela na hladký průběh výstavy a v jejím závěru se ujala komentování finálových soutěží.

Špicové u nás nepatří k novým plemenům, spíše ke „klasice“ příliš nepodléhající módním výkyvům. Jejich klub funguje už téměř 40 let. Dříve své klubové výstavy většinou pořádal při jiných výstavách,

Špic trpasličí oranžový Tramp Dobrý přítel, nejlepší mladý pes, BOB

momentální situace v chovu dovoluje už nějakou dobu pořádání samostatných klubových výstav. V posledních letech se počet přihlášených zvířat stabilně udržuje nad stovkou (letos 118 psů) a jejich kvalita vzrůstá. Také početní zastoupení jednotlivých velikostních a barevných rázů nijak nevybočovalo z toho, nač jsme v posledních letech zvyklí: nejvíce bylo špiců malých (57 přihlášených) a trpasličích (20), výrazně méně středních (17) a vlčích (12) a nejméně velkých (7). Z barev převládali špicové takzvaných nových barev těsně následovaní oranžovými. Naopak pro české špice v minulosti typickou bílou barvu chovatelé v poslední době bůhvíproč v lásce nemají, takže trpasličí bílý špic byl jen jeden a střední 3.

Do klubu chovatelů špiců ovšem nepatří jen špicové německí. Čest vzácnějších špicovitých plemen hájili čtyři eurasieři a jeden japonský špic.

Nejlepším psem výstavy se stal zaslouženě představitel nejvzácnějšího rázu německého špice: nádherný velký černý špic

Malý bílý špic Athena Ostravský klenot, CAJC, nejkrásnější mladá fena

Velký černý špic Ch. Aemir Black Re-Jan, BOB, nejlepší pes výstavy

Ch. Emir Black Re-Jan, fenou Cora Věžná legenda. Absolutním vítězem a držitelem poháru Světa psů se stal oranžový trpasličí špic Tramp Dobrý přítel. Špicové, ač na to se svým atraktivním zjevem na první pohled nevypadají, jsou svým původem venkovští psi a přírodní prostředí konopištského parku jim proto dělalo vysloveně dobře. Zvláště když je jejich majitelé nevyvazovali na „šibeničky“, nestříkali je speciálními spreji, netupírovali je a vůbec nevěnovali každou volnou

chvilku před nástupem do kruhu jejich nekonečnému upravování. Většina vystavovatelů vystačila s tím, že svého svěřence párkrát zlehka projela kartáčem. Nikdo nepropadal panice, když jejich miláčka na výstavě některý z návštěvníků podrbl za ušima, mnozí majitelé naopak bez obav dopřáli svým potenciálním i skutečným šampionům možnost vyběhat se s ostatními na posekaných loukách. Majitelka sněhově bílých velkých špiců se mi dušovala, že své psy před výstavou ani nekou-

pe, prý je to úplně zbytečné, srst má samočisticí schopnost. Asi měla pravdu, protože i tak dokázali získat nejvyšší ocenění. Jaká úleva oproti mnoha jiným dlouhosrstým plemenům, k nimž se člověk nesmí před nástupem do výstavního kruhu ani přiblížit, aby bezděky nenarušil dokonalou nádheru jejich srsti!

Letošní klubová výstava špiců byla vysloveně pohodovou záležitostí, příjemnou pro vystavovatele, návštěvníky i pro psy samotné. Co víc si přát? *Lea Smrčková*

Malý hnědý špic Artty Suchdolský klenot, BOB

Japonský špic Baltik Lain High Clas, BOB

Velcí bílí špicové Benny z Osečských hájů, BOB, a Trix v. Millus, V1